

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Csp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125364705
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2026:6125364705.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 147, 92 122 Piešťany, IČO: 36 234 176 zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., ul. 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XX, práv. zast. JUDr. Vlastou Pastorkovou, advokátkou, Strojárska 3998, Snina, o zaplatenie 3 214,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi 858,16 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Priznáva žalovanej vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 50,72 % z celkových trov s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na príslušnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, ktorým navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 3 214,38 eur, vyčíslený úrok 267,58 eur a úrok z omeškania vo výške 7,15 % ročne zo sumy 3 189,22 eur od 14.06.2025 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia.
2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 04.05.2022 Úverovú zmluvu č. 7205013595, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 3 200,-eur zo strany žalobcu žalovanej, tento úver žalovaná čerpala prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade s úverovou zmluvou a úverovými podmienkami. Žalovaná porušila podmienky zmluvy splácať úver riadne a včas a dostala so do omeškania s plnením zmluvných povinností, konkrétne s úhradou splátky splatnej dňa 20.02.2025. Keďže žalovaná ani po výzve žalobcu z 24.04.2025 omeškané splátky neuhradila, žalobca dňa 29.05.2025 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Táto lehota uplynula 13.06.2025. Keďže žalovaná tak neučinila, dostala sa do omeškania, a preto si žalobca uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania. Žalobca vyčísli dlh žalovanej na sumu 3 214,38 eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške 3 189,22 eur (neuhradená 32.-36. splátka) a z poistenia vo výške 25,16 eur, ako aj z úroku vyčísleného pevnou sumou vo výške 238,38 eur, ktorý predstavuje úrok 32.-36. splátky.

3. Platobným rozkazom č.k. 4Up/1067/2025-29 zo dňa 21.08.2025 upomínací súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedla, že posudzovaná zmluva ako zmluva spotrebiteľská neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru, nie je v nej určená najdlhšia možná doba splácania úveru (revolvingu) z povoleného prečerpania, preto nie je možné určiť RPMN. Okrem toho žalobca dôsledne a s odbornou starostlivosťou neskúmal bonitu žalovanej, pretože nebrfal do úvahy jej príjmy a výdavky. Podľa žalovanej riadne nedošlo k zosplateniu úveru a výzva k jeho splateniu z 29.05.2025 nie je platným právnym úkonom pre neidentifikovanie splátky, pre ktorej omeškanie došlo k strate výhody splátok. Navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať jej trovy konania.

4. Žalobca sa k odporu žalovanej vyjadril tak, že zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, a pri revolvingovom úvere nie je možné určiť presný termín konečnej splatnosti tohto úveru a ani počet splátok. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné presne stanoviť ani výšku poskytnutého úveru, pretože pri ňom sa definuje len výška úverového rámca, v tomto prípade 3 200,- eur. Predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené priamo v zmluve na strane 2 a 3, kde sa nachádzajú položky, ktoré do vzorca vstupujú, a teda uvedenú povinnosť žalobca splnil. K bonite klienta uviedol, že schopnosť spotrebiteľa splácať úver bola skúmaná spôsobom, ktoré interné predpisy žalobcu umožňujú. V rámci automatizovaného systému bolo zohľadnené rodinné postavenie žalovanej, najmä vyživovacia povinnosť a príjem partnera, a pokiaľ by vznikli pochybnosti o pravosti jej tvrdení, žalobca by pristúpil k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjmu a výpisu z bankového účtu; prípadné ďalšie pochybnosti žalobca minimalizuje kontrolou v externých registroch. Pokiaľ ide o výdavky, podľa žalobcu nie je jeho povinnosťou zisťovať komplexne pravidelné výdavky spotrebiteľa, keďže tieto výdavky sú zohľadnené vo výške životného minima, ktoré sa odpočítavajú z príjmu spotrebiteľa. K namietanému zosplateniu žalobca uviedol, že novelou Občianskeho zákonníka účinnou od 01.11.2024 boli zavedené nové podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru a súčasne nové znenie už nevyžaduje konkretizovať splátky, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní. Žalobca poukázal na to, že ak je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, je uzatvorená na viac ako 10 rokov, musí omeškaná suma dosahovať najmenej dva a pol percenta z poskytnutej sumy úverového rámca, aby bolo možné pristúpiť k zosplateniu úveru. Vo výzve z 24.04.2025 žalobca vyzval žalovanú na úhradu riadne a včas nezaplatených splátok v sume 175,58 eur, čo je viac ako dva a pol percenta poskytnutej sumy úverového rámca, teda je to súladné s ust. § 53 ods. 9 a 10 Občianskeho zákonníka po 01.11.2024.

Žalovaná k vyjadreniu žalobcu dňa 08.12.2025 uviedla, že namieta absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy pre nezachovanie jej písomnej formy, pretože chýba na nej podpis žalovanej. Poukázala znova na to, že zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úveru, žalobca postupoval v rozpore s dobrými mravmi, keď náležitým spôsobom neskúmal bonitu žalovanej pred poskytnutím úveru a neboli splnené ani predpoklady zosplatenia po novele Občianskeho zákonníka, pretože vo výzve z 24.04.2025 chýba jednoznačné a vopred dané upozornenie na hroziace zosplatenie úveru a z tohto dôvodu je výzva ako nejasná a neurčitá neplatná. Chýba v nej aj suma splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní.

Žalobca na vyjadrenie zástupkyne žalovanej reagoval písomným podaním (replikou), v ktorom uviedol, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu prostredníctvom elektronickej komunikácie na diaľku a žalovaná ju podpísala pomocou virtuálneho podpisu (SMS-kód). Takto uzatvorená zmluva má písomnú formu, elektronické prostriedky umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu na trvanlivom médiu, jeho nezameniteľnosť a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Ak by aj súd posúdil zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú a mal za to, že zosplatenie je neplatným právnym úkonom, tak má nárok na zaplatenie splatných splátok ku dňu 17.02.2026 v celkovej výške 858,16 eur, pričom zaslal prehľad uhradených splátok, ktoré boli započítané iba na istinu. V tejto súvislosti citoval viaceré skoršie rozhodnutia KS v Prešove a nález Ústavného súdu SR týkajúce sa nároku veriteľa na neuhradené a nepremiňané splátky úveru do vyhlásenia rozsudku.

5. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. 7205013595 zo dňa 04.05.2022, úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre úverovú kartu, platnými od 01.08.2021, výzvou na zaplatenie dlžnej sumy z 24.04.2025, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.05.2025, prehľadom splátok a úhrad žalovanej, predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu z 23.06.2025, úverovou správou a posúdením schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 04.05.2022 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. 7205013595, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového s úverovým rámcom 3 200,- eur s dohodnutou výškou mesačnej splátky 2,21 % z výšky úverového rámca (70,72 eur). Dohodnutá výška ročnej úrokovej sadzby bola 19,90 %, výška RPMN bola 21,82 %. Celkovo sa žalovaná zaviazala splatiť žalobcovi sumu 3 544,93 eur.

Žalobca žalovanú listom zo dňa 24.04.2025 vyzval k zaplateniu dlžnej sumy 212,16 eur, a to ihneď, pretože viac ako mesiac nereagovala na jeho upozornenia o omeškaní so splácaním. V tomto liste ju upozornil, že bude oprávnený požadovať od nej okamžité splatenie celého úveru vrátane jeho príslušenstva a nákladov spojených s jeho vymáhaním.

Keďže žalovaná na výzvu nereagovala a porušila platobnú disciplínu, zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 29.05.2025. Uvedené jej žalobca oznámil listom zo dňa 29.05.2025 a súčasne ju vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy vo výške 3 517,96 eur, a to obratom, najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy.

Zo žalobcom predloženého výpisu úhrad vyplýva, že žalovaná v prospech žalobcu uhradila sumu 2 253,52 eur.

7. Podľa hlavy 1 § 1 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre úverovú kartu, platných od 01.08.2021 (ďalej len „úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere uzatváranými medzi klientom a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“).

Podľa hlavy 5 § 1 úverových podmienok úver musí klient splácať riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach. Termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v zmluve. Prvú splátku klient hradí až v mesiaci nasledujúcom po účtovnom období, v ktorom vykoná prvé čerpanie z úverového účtu. Za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac. Podľa § 2 tejto hlavy v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť čerpaného úveru (istina), dohodnuté úroky, poplatky a prípadné sankcie.

Podľa hlavy 5 § 3 úverových podmienok splátky musí klient hradiť do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane poplatkov a úrokov. Povinnosť hradiť úroky z poskytnutého úveru z karty vzniká okamihom uskutočnenia transakcie. Úročí sa istina vrátane čiastok k nej prirastených, a to na základe výšky dlhu, skutočného počtu dní a dennej úrokovej sadzby.

Podľa hlavy 5 § 14 úverových podmienok celkový počet splátok, v ktorých bude poskytnutý úver splatený, je rovný počtu mesiacov nutných k jeho splateniu spolu s poplatkami a úrokmi. Závisí tiež na celkovej výške dlžnej čiastky.

Podľa hlavy 7 § 2 písm. a) úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti (tzv. zosplatnenie úveru) v prípade, ak sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace.

8. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.05.2025 bola žalovaná vyzvaná na splatenie celého úveru vo výške 3 517,96 eur do 15 dní od spísania tejto výzvy.

9. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovanej vyplýva, že žalovanej bol dňa 11.07.2017 poskytnutý úver vo výške 3 200,- eur. Dňa 29.05.2025 došlo k zosplatneniu úveru. Žalovaná v prospech žalobcu uhradila celkovo sumu 2 253,52 eur.

10. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak má spotrebiteľ plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy v splátkach, môže obchodník požadovať vrátenie celého plnenia, ak je spotrebiteľ celkom alebo čiastočne v omeškaní aspoň s tromi splátkami a suma splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, je najmenej vo výške

a) desiatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá najviac na tri roky,

b) piatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako tri roky a najviac na desať rokov, alebo

c) dva a pol percenta poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako desať rokov.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka ak sú splnené podmienky podľa odseku 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, poskytnúť spotrebiteľovi dodatočnú lehotu na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy. Ak spotrebiteľ neuhradí splátky, s ktorými je v omeškaní, v dodatočnej lehote poskytnutej mu obchodníkom, jej uplynutím sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným; ustanovenie § 565 sa nepoužije. Obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, upozorniť

spotrebiteľa na následok podľa predchádzajúcej vety a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného ku dňu podpísania zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere – revolvingovom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Revolvingový, t.j. obnovujúci úver, umožňuje klientovi opakovane čerpať poskytnuté financie bez žiadosti o ďalšie čerpanie. Revolvingový úver je v tomto prípade spojený s úverovou (kreditnou) kartou, a žalovanej ako klientovi bol poskytnutý úverový rámec do výšky 3 200,- eur. Aj revolvingový úver je spotrebiteľským úverom. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti, a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

16. Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých

podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

17. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý úverový rámec do 3 200,- eur. Úver čerpaný z tohto úverového rámca sa žalovaná zaviazala splácať pravidelne a včas dohodnutými mesačnými splátkami 2,21 % z výšky úverového rámca (70,72 eur). Keďže žalovaná porušila platobnú disciplínu, zo strany žalobcu došlo k zosplateniu celého dlhu ku dňu 29.05.2025. Predtým však žalobca žalovanú listom zo dňa 24.04.2025 vyzval k plneniu dlžnej čiastky 212,16 eur, pretože nereagovala na jeho upozornenia o omeškaní so splácaním. V tomto liste ju upozornil, že v prípade neuhradenia omeškaných splátok bude oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane jeho príslušenstva a nákladov spojených s jeho vymáhaním. Zo žalobcom predloženého výpisu úhrad vyplýva, že žalovaná v prospech žalobcu uhradila sumu 2 253,52 eur.

18. Uzatvorená úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

19. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že:

- žalovanou namietanú absenciu doby trvania zmluvy či termínu konečnej splatnosti súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Na strane 3 uzatvorenej zmluvy „Zákonné informácie k Vašej zmluve o úvere“ je v bode 1. uvedené, že zmluva o úvere a zmluva o platobných službách sa uzatvára na dobu neurčitú. Posudzovaná zmluva teda obsahuje povinnú zákonnú náležitosť uvedenú v ust. § 9 ods. 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z.; toto ani iné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžadovali v čase uzatvorenia posudzovanej zmluvy údaj o termíne konečnej splatnosti úveru,

- ďalšia namietaná skutočnosť – nedodržanie písomnej formy zmluvy – v tomto prípade zistené nebolo. Žalobca súdu ozrejmil, že úverová zmluva medzi stranami sporu bola uzatvorená elektronicky, a to prostredníctvom internetovej aplikácie Správa financií s využitím overeného mobilu žalovanej a podpísaná virtuálnym podpisom. Takto uzatvorená zmluva je zmluvou v písomnej forme, a to v zmysle ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila,

- pokiaľ ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov, v zmluve na strane 2 sú vymenované predpoklady použité pre jej výpočet – čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny.

V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN vo výške 21,82 %. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, a tak aj výber toho najakurátnejšieho úveru. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátky úveru a úroky s poplatkami.

Revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplätý právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá, avšak jej výpočet a interpretácia sú zložitejšie ako pri bežnom splátkovom úvere. Pri uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere banky uvádzajú RPMN, pretože vychádzajú z predpokladu určitej výšky úveru, úrokov, poplatkov a predpokladanej doby čerpania. V priebehu trvania revolvingu je presné určenie RPMN problematické, pretože sa mení výška čerpanej sumy, doba splácania a poplatky, čím sa menia aj údaje relevantné pre výpočet. Keďže sa podmienky menia, banky pri marketingu revolvingových úverov často používajú „reprezentatívny príklad“, ktorý demonštruje výšku RPMN pri určitom nastavení čerpania a splácania. Podľa zákona o spotrebiteľských

úveroch musí byť RPMN uvedená ako celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru.

RPMN je preto dôležitým ukazovateľom, ktorý aj pri revolvingových úveroch pomáha porovnať celkovú nákladovosť rôznych ponúk.

Predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť teda výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. K takémuto záveru dospel Súdny dvor, a formuloval ich v rozsudku C-677/2023 zo dňa 23.01.2025, v ktorom zároveň deklaroval, že zmluva o úvere nemusí nevyhnutne výslovne uvádzať dĺžku trvania zmluvy, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou určiť túto dĺžku. V zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu nie sú uvedené všetky konkrétne predpoklady pre výpočet RPMN, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že takéto spotrebiteľské úvery sú bezúročné a bez poplatkov,

- namietanie nedostatočného posúdenia schopnosti žalovanej splácať požadovaný úver súd takisto posúdil ako opodstatnené. Žalobca vychádzal len zo zistení, že žalovaná je vydatá, býva vo vlastnom dome, má dve deti, je zamestnaná s príjmom 601,00 eur a jej partner má príjem 1 030,00 eur mesačne, pričom nemá žiadne splátky voči iným spoločnostiam.

Z úverovej správy z registra dlžníkov vyplýva, že v čase pred uzatvorením predmetnej úverovej zmluvy mala žalovaná aj ďalší úver s kreditnou kartou vo výške 4 000,00 eur, kde výška mesačnej splátky bola 239,- eur a suma zostávajúcich splátok činila 4 059,00 eur. Žalobca však v priebehu konania nepredložil žiadny doklad o tom, aby skúmal u žalovanej náklady na zabezpečenie jej základných životných potrieb a podľa vlastného písomného vyjadrenia nie je jeho povinnosťou zisťovať komplexne pravidelné výdavky spotrebiteľa, nakoľko tieto sú zohľadnené vo výške životného minima a odpočítavajú sa z príjmu spotrebiteľa.

Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-679/18, z ktorého vyplýva, že Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvolať dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe. Obdobný názor je vyjadrený aj v rozhodnutiach Súdneho dvora vo veciach sp.zn. C-565/12 z 27.03.2014, C-449/13 zo dňa 18.12.2014.

Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (viď rozsudok KS v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017, sp. zn. 12Co/136/2019 zo dňa 28.05.2020, sp. zn. 6CoCsp/5/2023 zo dňa 15.06.2023, sp. zn. 1CoCsp/12/2023 zo dňa 13.06.2023, sp. zn. 3CoCsp/5/2023 zo dňa 01.06.2023, sp. zn. 22CoCsp/16/2023 zo dňa 19.12.2023, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoCsp/26/2020). Osobitne súd v tomto smere poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/16/2023 zo dňa 19.12.2023, v ktorom tento odvolací súd uviedol: „Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Žalobca tvrdil, že právny predchodca pri posudzovaní výdavkov žalovanej vychádzal zo sumy životného minima v čase posudzovania žiadosti vo výške 210,20 eura. Z dôkazov predložených žalobcom však nevyplýva, že by právny predchodca žalobcu zisťoval priemerné mesačné výdavky žalovanej na živobytie (SIPO, strava, doprava do práce, lieky, telekomunikačné služby a pod.). Uvedené svedčí o ignorovaní zákonnej povinnosti dodávateľa úverových produktov na finančnom trhu. Z ust. § 7 ods. 27 veta posledná ZoSÚ plynie, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho-ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny.

Tento postup dodávateľa na úverovom trhu, ktorý používa paušálny údaj v podobe sumy životného minima, nakoniec neplynie ani z opatrenia NBS z 14.11.2017. Z ust. §2 ods.5 plynie cit. „Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.“ Z uvedeného nepochybne neplynie záver ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa sa bez ďalšieho majú rovnať sume životného minima.“

20. Súd vzhľadom na nedostatočné preverenie bonity žalovanej ako žiadateľky o úver dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné aj podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v konaní hodnoverne nepreukázal, že žalovaná v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spĺňala maximálny zákonný limit ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 21 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca nepreukázal, aby akýmkoľvek spôsobom skúmal výšku výdavkov žalovanej potrebných na zabezpečenie jej základných životných potrieb a vplyv týchto výdavkov na posúdenie jej spôsobilosti splácať úver. Pravidelné ani bežné každodenné výdavky žalovanej (náklady na bývanie, lieky, telefón, dopravu alebo domácnosť) nijak nezisťoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pokiaľ

teda veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Výdavky spotrebiteľa nepredstavujú iba splátky úverov. Žalobca teda nepreukázal, aby skúmal výdavky žalovanej, keďže z predložených listinných dôkazov takéto zisťovanie nevyplýva.

Bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti a ako vyplýva z okolností prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup právneho predchodcu žalobcu bol v tejto súvislosti iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Právny predchodca žalobcu vôbec nezisťoval výdavky žalovanej, napriek tomu jej poskytol žiadaný úver. Nezaujímal sa, aké má žalovaná výdavky na živobytie, a či teda jej zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru

Žalobca v zmysle ust. § 11 ods. 2 v spojení s ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch pred poskytnutím úveru neposúdil ako veriteľ so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou bonitu klienta prostredníctvom preukázania príjmov, výdavkov a rodinného stavu, a teda pri uzatvorení zmluvy konal bez dostatočných a pravdivých údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za hrubé porušenie povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť klienta splácať poskytnutý úver. Z tohto dôvodu bolo potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

21. Vzhľadom na porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, žalobca nemohol ani platne pristúpiť k zosplatneniu úveru poskytnutého žalovanej a to v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Keďže súd vyhodnotil posudzovaný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) a ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ako bezúročný a bezpoplatkový, má voči žalovanej nárok iba na splatné splátky istiny ku dňu vyhlásenia rozsudku. Žalovaná čerpala z poskytnutého revolvingového úveru sumu 3 536,- eur, uhradila sumu 2 253,52 eur, teda 1. až 31. splátku po 70,72 eur, pričom z 32. splátky uhradila časť vo výške 61,20 eur. Závazok žalovanej tak predstavuje ku dňu vyhlásenia rozsudku čiastku 858,16 eur (12 x 70,72 eur plus nezaplatený zvyšok 32. splátky v sume 9,52 eur).

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti súd priznal žalobcovi 858,16 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a to vrátane úroku z omeškania, pretože žalobca si ho uplatnil z celej zosplatnenej sumy a nie z jeho jednotlivých splátok. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z.z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa a to údaj o výške splátky, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuviedenie v písomnej forme sankcionoval

bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

23. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 1660/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 3 481,96 eur s príslušenstvom. Súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 858,16 eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a teda jeho úspech predstavuje 24,64 % a úspech žalovanej predstavuje 75,36 %. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalovanej vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 50,72 % s tým, že o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.